

Un any sense la cooperant de Palafrugell

Montserrat Serra va ser segrestada el 13 d'octubre del 2011 en un campament de Metges Sense Fronteres a Kenya

GIRONA | ROBERT VAN EECKHOUT

El 13 d'octubre de 2011 un grup armat va assaltar el campament de Dadaab, al sud-est de Kenya, i va segrestar dues cooperants de Metges Sense Fronteres que es trobaven a la zona en un projecte de construcció d'un dispensari mèdic. Un any després, Montserrat Mone Serra, de Palafrugell, i Blanca Thiebaut, madrilenya, encara no han tornat a casa, i llevat d'un parell de comunicats del Govern espanyol en què s'afirmava que hi havia proves de vida, el procés de negociació per al seu alliberament s'ha dut amb absoluta discreció.

En aquesta línia es va expressar Metges Sense Fronteres en el seu darrer comunicat, publicat dimarts passat. L'organització va aprofitar la nota per reiterar el seu suport a les famílies de les dues cooperants i per exigir-ne l'alliberament immediat. "Les famílies Thiebaut i Serra volen expressar la seva inquietud i el seu dolor pel segrest i manifesten la seva voluntat de fer el possible per a l'alliberament de Blanca i Montserrat. A través de MSF, agraeixen també als mitjans de comunicació i a institucions locals, nacionals i internacionals la cautela i discreció amb què han tractat aquest tema durant tot aquest any", deia el comunicat, fent una crida també a mantenir aquesta discreció.

I és que llevat de les primeres setmanes després del segrest, les informacions sobre l'estat de les dues noies o de les negociacions han estat escasses. Després de la incertesa de no saber si es trobaven a Kenya o Somàlia, les informacions apunten que finalment sí que van travessar la frontera. Posteriorment, tant l'exministra de Defensa, Carme Chacón, com el ministre d'Afers Estrangers, José Manuel García Margallo, van informar que tenien proves que les cooperants estaven vives. El darrer anunci, però, va ser al mes de febrer. D'això ja fa sis mesos, i de moment no es pot posar data de tornada a casa per a les dues noies.

Un país convuls

El segrest de Mone Serra i Blanca Thiebaut es va produir en una zona propera a la frontera amb Somàlia, un país que viu sacsejat des que el 1991 va caure el dictador Mohamed Siad Barre. Des de llavors, els grups que el van derrotar han tingut conflictes constants per intentar prendre el control del país. Tal com explicar l'investigador de l'Escola de Cultura de Pau de Barcelona, Josep Maria Royo, "la guerra s'ha convertit en un modus vivendi per molts actors polítics i militars". En 21 anys, el país ha viscut uns 15 processos de pau que mai han acabat de tenir èxit, amb la creació d'entitats polítiques que intentessin representar les sensibilitats de tothom que no han fructificat.

El darrer d'aquests intents es va produir el 2004, amb el que s'ha conegut com el govern federal de transició, que a dia d'avui encara intenta establir-se com a únic mecanisme de poder i gestió. De fet, tal com explicava Royo, "s'ha obert una finestra per a la esperança", ja que aquest estiu passat era la data límit per aquest govern per crear un esborrany de text constitutiu o la creació d'un consell de savis per escollir parlamentaris i un president per formar el govern. Des del mes de setembre, Hassan Sheikh Mohamud n'és el president, un fet que Royo valorava com a positiu ja que "és un president que prové de la societat civil, no de tota la gama de grups armats i d'actors polítics vinculats a braços militars".

A l'altra banda del conflicte, però, segueix el grup islamista Al-Shabaab, que segueix lluitant i controlant part del sud del país. Originalment, es va constituir com el braç militar de la unió de tribunals islàmics, que van caure a principis del 2000. L'objectiu d'aquestes milícies distribuïdes en diferents poblacions és fer de Somàlia, país

musulmà, un país encara més rigorista i conservador. Tot i tenir una guerra oberta contra els països invasors (sobretot Etiòpia i EUA) i contra el govern provisional, actualment el conflicte s'ha convertit en una guerra de guerrilles, amb petits atemptats en punts determinats del país.

Font del document:

<http://www.diaridegirona.cat/comarques/2012/10/12/un-any-sense-la-cooperant-de-palafrugell/585748.html>